

§ 15. I de i § 14, stk. 1, nævnte tilfælde tiltrædes børne- og ungdomsværnet af en af socialministeren for den kommunale valgperiode tilforordnet pædagogisk-psykologisk konsulent. Denne kan også i andre tilfælde anmodes om bistand.

Stk. 2. På grundlag af en bedømmelse af de foreliggende oplysninger om barnets eller den unges personlighed og familiemilieu vejleder konsulenten børne- og ungdomsværnet om, hvilke foranstaltninger der må anses for bedst egnede til at fremme barnets eller den unges udvikling i det enkelte tilfælde. Hvis yderligere undersøgelser skønnes fornødne for bedømmelsen af disse spørgsmål, stiller han forslag herom.

Stk. 3. Socialministeren kan godkende, at reglen i stk. 1 ikke finder anvendelse på kommuner, der på anden måde har sikret børne- og ungdomsværnet fornøden vejledning på dette område.

§ 16. Børne- og ungdomsværnet kan i enhver sag anmode embedslægen om at deltage i møder eller på anden måde yde bistand ved en lægelig bedømmelse af sagen.

§ 17. De i §§ 14-16 nævnte tilforordnede deltager i børne- og ungdomsværnets møder uden stemmeret. Afviger deres synspunkter fra medlemmernes, skal bemærkning herom tilføres børne- og ungdomsværnets protokol og udskrift snarest sendes til landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter regler for vederlag til dommeren, den pædagogisk-psykologiske konsulent og embedslægen for deres medvirken i børneværnsager. Udgifterne afholdes af staten.

Kapitel 3.

Familierådgivning.

§ 18. Børne- og ungdomsværnet kan tilbyde familier med børn løbende familierådgivning og er forpligtet til at rette sådant tilbud til familier, som må antages i særlig grad at trænge til vejledning og støtte.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte regler om familierådgivningens tilrettelægning og om myndigheders og enkeltpersoners indberetningspligt.

§ 19. Familierådgivningen og tilsynet kan af socialministeren anerkendes, således at udgifterne refunderes efter reglerne for børneværnsudgifter. Det er en betingelse herfor, at der anvendes personer, der i kraft af deres uddannelse eller tidligere virksomhed har særlige forudsætninger for dette arbejde, og at udgifterne kan adskilles fra børne- og ungdomsværnets øvrige administrationsudgifter.

Stk. 2. Rådgivningen kan iværksættes og anerkendes som en fællesordning for flere kommuner.

Kapitel 4.

Særlige børneværnsforanstaltninger.

§ 20. Børne- og ungdomsværnet skal i samarbejde med andre myndigheder og institutioner m. v. holde sig orienteret om de forhold, hvorunder børn og unge i kommunen lever, således at det på det tidligst mulige tidspunkt kan opnå kendskab til tilfælde, hvor særlig støtte er påkrævet.

§ 21. Den, der i udøvelse af offentlig tjeneste eller hverv bliver bekendt med forhold, der må antages at kunne give anledning til anvendelse af hjælpeforanstaltninger i henhold til denne lov, er forpligtet til at underrette børne- og ungdomsværnet herom.

§ 22. Enhver, som får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling fra forældres eller andre opdrageres side eller lever under sådanne forhold, at dets sjælelige eller legemlige sundhed eller udvikling udsættes for alvorlig fare, er forpligtet til at underrette børne- og ungdomsværnet herom.

Stk. 2. I øvrigt er enhver berettiget til at underrette børne- og ungdomsværnet om forhold, som efter hans skøn kræver børne- og ungdomsværnets indskriden.

Undersøgelsen.

§ 23. Må det antages, at et barn eller en ung under 18 år trænger til særlig støtte, skal børne- og ungdomsværnet sørge for, at barnets eller den unges forhold undersøges. Socialministeren fastsætter nærmere regler om undersøgelsen.